

Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik
Jože Kastelic — Naslov uredništva in uprave:
»Naše delo« pri OO OF Krško — Telefon 43 —
Čekovni račun pri narodni banki FLRJ Krško
štev. 615-1-9532-16 — Tiska Celjska tiskarna v
Celju — Celoletna naročnina 144, polletna 77,
četrletna 36 din — »Naše delo« izhaja dvakrat
mesečno.

KRŠKO, DNE 16. JULIJA 1952

NAŠE DELO

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA KRŠKO

Pred DNEVOM VSTAJE - 22. julij

Zgodovina našega naroda bo najbrž pokazala, da ni bilo v vsem razdobju našega obstoja važnejšega datuma mimo 22. julija 1941, ko je naša Komunistična partija na čelu porajajoče se Osvobodilne fronte sprožila val narodne vstaje.

Oborožena vstaja slovenskega ljudstva je bila odgovorno dejanje, polno tveganosti. Ne smemo pozabiti, da je bilo takrat naše ljudstvo še pod tesnobnim vtisom kapitulacije stare Jugoslavije ter popolnega razkroja vsega, kar je poprej veljalo kot vsebina državnega in narodnega življenja. Ljudstvo je imelo pred očmi silni vojni stroj fašizma, pred katerim se niso mogle ustaviti niti takrat najmočnejše evropske države. Razen tega je uspel nacizem s svojo demagogijo vzbuditi pri mnogih politično nezavednih ljudeh upanje na boljše življenje, na red in zaslužek. Vse te okolnosti so oteževale naš narodni položaj.

Komunistična partija je povezala vse patriotske in demokratične sile v Osvobodilni fronti ter v najbolj kritični dobi narodne zgodovine stopila na čelo zapuščenega ljudstva. To se je zgodilo takoj po okupaciji in še preden je Nemčija napadla Sovjetsko zvezo. Tega ne kaže zamašiti, ker so nam očitali belogardistični izdajalci, da je med vojno, da je osvobodilno gibanje nastalo šele na poziv Moskve, prav tako pa je Moskva trdila in še trdi, da je slo jugoslovansko ljudstvo v borbo zgozlj iz ljubezni do Sovjetske zveze, ko je bila ona napadena od Hitlerja. Naša Komunistična partija se je odločila začeti osvobodilno borbo že takrat, ko je Stalin še sveto verjel v prijateljstvo s Hitlerjem, s katerim si je želel razdeliti svet. Osvobodilna fronta je že obstajala in zbirala narodne sile za borbo, ko je Stalin zaradi ljubega prijateljstva z nacizmom nagajal jugoslovansko

cele armade. Pravilna »Stalinova črta« se je razblinila. Nemške divizije so prodirle na stotine kilometrov v Rusijo, preden so sovjetski voditelji spoznali, da so bili grdo prevarani od svojih nacističnih »prijateljev« in preden so uspeli vsaj za silo urediti kaos v katerega je zapadla Rdeča armada.

Takrat se je Stalin spomnil krvave potrebnosti zavezništva z vsemi tlačnimi narodi. Medtem ko je z obema rokama zgrabil za pomoč, ki so mu jo ponudile še pred kratkim tako osvobojene zapadne imperialistične plutokracije, ki jih je nameraval s Hitlerjem bratovsko razdeliti — se je obrnil z govečimi pozivi na okupirana ljudstva ter jih pozival k odporu ter k uničenju fašističnih agresorjev. Za večino dežel (tudi takih, kjer je imel Stalin izdatno peto kolono) ta poziv ni bil nič pregleden. Nasprotno, leto za leto smo poslušali moskovske pozive, preden

bo je bilo računati s pomanjkanjem orožja, ki ga je le malo ostalo za razpadlo jugoslovansko vojsko, predvsem pa z neizkušenostjo v partizanskem bojevanju. Drugod po svetu so se v takih okoliščinah odločevali za drobno diverzantsko in sabotažno dejavnost. Naša partija pa je pred seboj videla jasen cilj. Orožje je treba vzeti sovražniku, borbe je treba vzgojiti v neposredni borbi, za končno zmago se je treba pripraviti z vsakodnevnimi borbo ter krepitvijo osvobodilne vojske. Predvsem pa je treba razplamteti vsenarodno osvobodilno gibanje, ki bo zajelo stehernega domoljubnega človeka.

Vsa ta predvidevanja so se v polni meri uresničila ter prinesla končno zmago nad sovražnikom.

Pod tem vidiki je Glavno poveljstvo organiziralo prvi obširnejši partizanski nastop za 22. julij na Gorenjskem. Osvobodilni program se je začel uresničevati v dejanju. Z Gorenjske se je borba kmalu zatem prenesla na italijansko okupacijsko cono kljub odpu oporunostim, ki so želeli, da bi ostala Ljubljanska pokrajina mirno zatočišče beguncem in partizanov. Komunistična partija je kljub vsem takim pomislekom forsirala

oborožene akcije na vsem slovenskem ozemlju. Ustanavljala je nove čete in bataljone, ki so jeseni izvedli že napade velikega obsega. Oborožena borba prvih naših partizanov pa je obenem silno dvigala borbena duha najširših množic. Naslednja pomlad, preden je poteklo leto okupacije, je silen razmah partizanstva ustvaril prvo osvobodeno ozemlje v Sloveniji. Ne pozabimo, da je bilo to takrat, ko je fašizem neposredno ogrožal Egipt, ko je bila vsa Evropa trdno okupirana in ko so bili Nemci pred Leningradom in Moskvo ter se pripravljali na veliki pohod proti Kavkazu in Stalingradu. Nekdanji »narodni hlapci« je sredi Evrope kljuboval do takrat uspešno nezaustavljivemu pohodu fašizma. Ljudski patriotizem ter revolucionarna borbena Komunistične partije sta omogočila to znamenljivo, ki je brez primere v zgodovini.

V tej slavni dobi zgodovine si je naš narod pridobil samozavest in hrabrost, ki ga nikdar več ne bo zapustila. Zaradi tega je 22. julij — dan naše narodne vstaje — simbol naše svobodoljubnosti in neuklonljivosti.

Tone Fajfer — ponatis iz »Naših razgledov«

Krški okraj se pripravlja na proslavo Dneva vstaje

Pohod partizanskih patrolj

V proslavo Dneva vstaje je v krškem okraju organiziran pohod treh partizanskih patrolj, in sicer:

1. Glavna partizanska patrolja, ki krene iz Kumrovc, dne 17. julija ob 4. uri zjutraj in gre preko Bistrice ob Sotli, Podsrede, Senovega, Sevnice in Zabukovja v Planino, kamor dospe dne 18. julija ob 7. uri zjutraj. Naloga teh patrolj je spotoma obiskati partizanske družine, ki so za časa narodnoosvobodilne borbe podpirale partizanski pokret. Na tej relaciji se bodo vršili mitingi v Podsredi in v Sevnici. V Podsredi, Sevnici in Zabukovju bodo organizirane zasede.

2. Stranska partizanska patrolja krene iz Podbočja dne 15. julija ob 15. uri preko Planine, Prušne pasi, Černece vasi, Kostanjevice in Rake na Bučko, kamor dospe 16. julija ob 19. uri. Na tej relaciji bodo mitingi na Planini, v Kostanjevici in Bučki. Istotam bodo organizirane tudi zasede. Na Bučki preda partizanska patrolja krškega okraja zastavo patrolji novomeškega okraja.

3. Stranska partizanska patrolja iz Brežic krene dne 17. julija ob 3. uri zjutraj in gre preko Sromelj, kjer se ji priključi partizanska patrolja iz Pišec, preko Silova v Podsredo, kamor dospe dne 17. julija ob 7. uri zjutraj in se nato priključi glavni partizanski patrolji iz Kumrovc.

Na večer pred odhodom partizanske patrolje iz Brežic bo prirejen v Brežicah s sodelovanjem tamkajšnjega garnizona velik partizanski miting.

SVEČANOSTNE AKADEMIJE NA VEČER PRED DNEVOM VSTAJE

Na večer pred Dnevom vstaje se bodo po vseh krajih krškega okraja vršile svečanostne akademije. Program teh akademij bo izključno partizanske vsebine in oživiljanje tradicij iz NOB.

V tem času bodo v Pišecah odkrili spominsko ploščo padlim borcem, na Senovem pa bo odkrit spomenik padlim borcem in žrtvam fašističnega terorja.

PARTIZANSKI POHODI NA DAN VSTAJE

Na dan 22. julija bodo v krškem okraju partizanski pohodi, in sicer:

1. V Sentjanž na mesto, kjer je v borbi z nacisti padel legendarni junak tovariš Milan Majcen, za sektor Sevnica, Boštanj, Tržišče in Krmelj.

2. Na Silovec za sektor Bizeljsko, Sromlje, Pišce, Brežice, Artiče in Bistrice ob Sotli.

3. Na Lošce za sektor Senovo, Brestanica, Dolško, Poklek, Blanca, Vel. Kamen, Podsreda in Krško.

4. Javorovce za sektor Kostanjevica, Podbočje, Cerklje, Bučko in Raka. Na vseh teh krajih se bodo vršili veliki partizanski mitingi in obujali spomini na življenje v NOB.

Grška parlamentarna delegacija, ki jo vodi predsednik parlamenta, je prišla v Jugoslavijo

Delegacija 17 grških parlamentarcev, ki jo vodi predsednik grške narodne skupščine Gondikar, je te dni prispela na uradni obisk v Jugoslavijo. Temu obisku se pripisuje velika važnost tako glede nadaljnjega utrjevanja prijateljstev vezi med jugoslovanskim in grškim narodom kot krepitvi varnosti na Balkanu, ki je zaradi napadalnosti SZ in satelitskih držav najbolj občutljivejša točka v Evropi. Neposredno po prihodu na naše ozemlje je predsednik grškega parlamenta izjavil: »Prepričan sem, da je ta naš obisk eden izmed resnih dogodkov v odnosih med Jugoslavijo in Grčijo zadnjih osem let.« Dalje je na vprašanje, kaj pričakuje od obiska grške delegacije v Jugoslaviji dejal: »Predvsem obnovitev zvez med Jugoslavijo in Grčijo, ki so bile pred letom 1940, dalje vzajemno gospodarsko sodelovanje kot je obstajalo prej, in tretjič krepitev varnosti držav.« Delegacija sestavljajo predstavniki vseh političnih strank v grškem parlamentu in bo ostala kot gost jugoslovanske narodne skupščine v Jugoslaviji 15 dni.

takoj po fašistični zasedbi. Demoralizacija in strah sta gospodovala po slovenski zemlji.

Najbrž bi šli naši narodi skozi okupacijo in vojno prav tako klavarno, kakor se je zgodilo s prenekatim okupiranim narodom v Evropi, ki je potrpežljivo prenašal težke vojne ter dovoljeval fašizmu, da je izkoriščal bogastvo in proizvodne sile za krepitve svoje agresivne moči. Vrh tega so pri nas kakor pri drugih narodih nastopili reakcijski voditelji s parolo, da je treba čakati na izid vojne, da se je treba varovati nepremišljenih zvetov in da je koristno sodelovati z okupatorjem, da se prepreči še večja škoda. Geslo o potrebi pohlevnosti je našlo plodna tla v mešanskih plasteh, ki so skrbele le za to, da bi čim ceneje preživeli vojno vihar — mimo grode ne možnosti tudi dobro zaslužiti, kakor vojne pa izkoristiti za vzpostavitev starega predvojnega stanja, seveda naslovljene na bodočega zmagovalca, pa naj bi bil že fašizem ali zapadne demokracije. Ti računali niso juri buržoaziji niso lebdeli le v podzavesti, ampak jih je ostvarjala že od vsega početka na najbolj praktičen način. Večji del političnih in gospodarskih velikašev se je takoj prilpepil k okupatorju ter mu vztrajno ponujal svoje usluge; manjši, toda elitnejši del pa je kretni pravočasno na zapad, kjer je držal drugo železo v ognju. V polmovanju prvih in drugih je bilo nekaj razlike. Prvi so bili prepričani — vsaj v začetku okupacije — v zmago fašizma ter so zaradi tega stremeli po slovenski vazalni državi pod okriljem Hitlerja in Mussolinija, medtem ko so oni na zapadu pričakovali končno zmago zapadnih demokracij ali pa vsaj kompromis med obeh taboroma. Odkrito povezovalje domače slovenske buržoazije z okupatorjem jim zaradi tega taktično ni bilo povsem po godu, ker so morali zaradi tega slišati mnoge očitke. Toda bili so do izdajalcev v domovini silno prizanesljivi, največ, kar so jim očitali, je bila »nerodnost«.

Slovenski narod je imel klavrne voditelje, ko ga je zadela največja nesreča. Premilo bi jih ocenili, če bi rekli, da so bili figarji. Njihova reakcionarnost jih je nujno pripeljala v kolaboracionizem in nato v odkrito izdajstvo ter borbo proti osvobodilnemu gibanju, v katerem so takoj začutili nevarnost za svoje politične in ekonomske pozicije. Na srečo pa se je vse izvršilo drugače, kakor so si zamišljala nekdanje stranke in zlasti klerofašistična reakcija s katoliško akcijo in škofijo na čelu.

poslanstvo iz Moskve, ko se je torej poživžal na usodo okupirane Jugoslavije. Ob enem je treba pibiti, da smo po okupaciji Jugoslavije predvidevali skorajšen neizogiben napad Nemčije na Sovjetsko zvezo, medtem ko je Stalin imenoval vse takšne vesti za provokacijo zapadnih imperialistov. Z vsemi silami si je prizadeval, da bi z uslužnostjo in velikimi litoracijami ohranil nacistično prijateljstvo, tako da je Molotov 22. junija zjutraj, ko je Nemčija napadla, z upravičeno iskrenostjo vzdihnil nemškemu veleposlaniku: »Ali smo to zaslužili?«

V tistih tednih so bili pri nas računji že povsem jasni. Imeli smo opravka z zverinskimi fašističnim okupatorjem, ki je že začel z uničevanjem našega naroda. Nikogar ni zavajalo prijateljstvo med Hitlerjem in Stalinom, kakor se je to zgodilo leto poprej v Franciji, kjer je Komunistična partija, poslušna moskovski taktični igri, popolnoma izgubila orijentacijo ter krenila na pot narodnega in razrednega izdajstva. Naša Komunistična partija je vedno videla v fašizmu najhujšega sovražnika človeške svobode in napredka. Zanj je bil fašizem skrajni produkt družbene reakcije, ki grozi uničiti narodo ter zaslužiti delovno ljudstvo. Zato pri nas ne pred vojno ne ob okupaciji ni bilo kolebanja in zmešnjave. V okupatorju ne smo videli smrtnega sovražnika, s katerim ne more biti kompromisa. V ljubimkanju med Hitlerjem in Stalinom smo slutili le globokomno moskovsko taktično igro, ki je preračunana na škodo fašizma. Žal se je izkazalo, in sicer zdaj po vojni, da je bilo moskovsko-berlinsko prijateljstvo umazana imperialistična špekulacija na račun svobode malih narodov in končno vsega človeštva. Toda takrat tega nismo vedeli ter smo upali v udarno moč Sovjetske zveze, ki bo v stanju v bodočem napadu uničiti fašizem ter zagotoviti svobodo vsem narodom.

Na dan nemškega napada na Sovjetsko zvezo je bilo pri nas v Sloveniji ustanovljeno Glavno poveljstvo slovenskih narodnoosvobodilnih partizanskih čet. Tako poveljstvo ni moglo biti ustanovljeno čez noč, ampak je bilo plod temeljite priprave z orijentacijo na nujnost oborožene borbe proti okupatorju. 22. junij je našel Sovjetsko zvezo nepravilno na sovražni napad. Prvo uro je bila uničena večina sovjetskega letalstva, ne da bi se utegnula dvigniti v zrak. Nakopičene nemške divizije so zlahka strle odpor na vseh sovjetskih mejah. Ujete in razbite so bile

so končno imeli nekaj uspeha vsaj v nekaterih deželah, medtem ko so drugod nanje popolnoma oglušeli. Toda za nas je bil ta poziv nekoliko pozen, zakaj že davno poprej, ko se je Stalin še bratil s fašizmom, je Komunistična partija Jugoslavije pod Titovim vodstvom začela organizirati vsenarodno osvobodilno vojno proti fašizmu. To je ona opravila brez oklevanja in navkljub zavezništvu med Nemčijo in Rusijo.

Iniciativa Komunistične partije je nalezla na plodna tla med ljudskimi množicami. Politika Partije je bila patriotska in revolucionarna, zato so se množice z zaupanjem oklenile njenega vodstva. Ideološka zmeda in oportunitizem ter slepa poslušnost moskovskim direktivam so ohranile mnoge komunistične stranke v Evropi, da niso mogle v teku vojne odigrati vodilne vloge in revolucionarne vloge ter da so jim vzeli veter z jader raznoliki buržoazni pokreti, ki so uspeli izkoristiti patriotsko borbenost ljudskih množic. Brezračno taktiziranje nekaj velikih komunističnih partij jih je onemogočilo ne samo v času vojne, ampak jih bronil še dandanes. Poslušni hlapci moskovskega imperializma so zapravili edinstveno zgodovinsko prilžnost za zmago socializma v Evropi. Naša Partija se je odločila za samostojno ocenjevanje dogodkov ter za izvirno taktiko že več let pred vojno. Zaradi tega je bila na dogodke pripravljena ter sposobna prevzeti vodstvo ljudskih množic takoj prvi trenutek okupacije. Zaprta je patriotizmu množice ter spoznala, da je možna samo ena usodna odločitev: stopiti na čelo osvobodilne borbe, jo organizirati in voditi ne glede na žrtve, ki jih bo sridita borba s fašizmom prinesla.

V Sloveniji so bili pogoji za oborožen upor še posebno težavni. Zasedli so nas trije okupatorji. Ljudstvo je bolj kot drugod čutilo nemoč pred silno oboroženim okupatorjem. Slovenski narod je bil brez borbene tradicije. Bil je snarod hlapceva, kakor ga je označil Cankar. Zaradi tega je bilo treba se prav posebno hrabrosti ter jasnega predvidevanja pri odločitvi, da se začne oborožena borba. Vera v patriotizem ljudskih množic ter v žive narodne sile, ki se bodo prebudile, je prevečevala Komunistično partijo in Osvobodilno fronto, ko je padla odločitev na začetek borbe. Pri tem je bilo treba računati s prirojenim oportunitizmom v mešanskih krogih, ki bi se najbrž zadovoljili s konspirativnim podzemskim pripravi za končni prevzem oblasti, ki bo okupator premagan na svetovnih frontah. Tre-

Iz malih partizanskih enot je zrasla močna in mehanizirana Tankovska brigada, ki je bila osnovana 16. julija 1944, katere osmo obletnico praznujemo na današnji dan.

Po stopinjah Vatikana

Za časa narodnoosvobodilne borbe, ko je okupator zasedel našo domovino, preganjal, streljal in obešal naše ljudi, požgal naše domove, se je vsak pošten in zaveden Slovenec zavedal svoje dolžnosti napram lastnemu narodu ter aktivno pomagal NOV kot aktivist na terenu, bodisi kot zbiratelj sanitetnega materiala, hrane itd., ali pa sam šel v partizanske odrede, da s puško v roki brani interese slovenskega ljudstva. V tej dobi, ko je naš narod preživel najtežje čase so se znašli ljudje, ki so se za ceno lagodnega življenja in borbe za stolce, udinjali najhujšim sovražnikom slovenskega rodu, to je nacizmom in fašizmu. Največ takih izkoreninjenecv beležimo ravno iz vrst visokega klera in klera sploh. Tak narodni izrodek je tudi Golob Jože iz Pečja št. 86 pri Sevnici. Rojen je bil leta 1922. V bivši Jugoslaviji je dovršil v Celju 7 razredov gimnazije, kjer ga je zatekla okupacija. Za nekaj časa je sicer prekinil s študijem, vendar kmalu na to nadaljeval študij v nemški gimnaziji, kjer je dokončal 8. razred.

OBERGEFREITER GOLOB

Medtem ko so tisoči in tisoči pripadnikov slovenskega ljudstva, kakor tudi lepo število slovenske inteligence za časa okupacije pravilno ocenili položaj in smernice, ki jih je dala Komunistična partija in Osvobodilna fronta in odšli v gozdove bratit čast slovenskega naroda, je intelektualac Golob zatajil svoj lastni materin jezik, zatajil svojo narodnost in narod ter se prostovoljno javil v nemško vojsko in s tem v

službo najhujših zatiralcev in tiranov našega naroda. Postal je obergefreiter in s tem dobil Judežovo plačilo za izdajstvo lastnega naroda.

Po osvoboditvi se Golob ni sramoval priti domov in celo zahtevali od ljudske oblasti, da mu dovoli vpis na naše fakultete, da bi lahko nadaljeval študij. Razumljivo, da naša ljudska oblast ni mogla takemu izkoreninjenecu dovoliti, da bi užival vse tiste blagodati naših visokih šol in dovoliti vpisa na njej.

SVOJI K SVOJIM

Vpis na našo univerzo se Golobu ni posrečil, zato se je obrnil s prošnjo na škofijo, da bi mu dovolili vpis na teološko fakulteto. Škofija je seveda prošnji takoj ugodila in imenovanega vpisala. Ljudje okrog škofije pač niso škropulozni v takih vprašanjih in rade volje sprejmejo pod svoje okrilje prav vse take izrodke slovenskega rodu, ki so se za časa okupacije kot oni sami po zgledu škofa Rožmana, Erliha itd. prodajali okupatorju. Kot kandidat za božjega namestnika se je izkazal kot pravi vatičanski vojščak in govoril, da naj hudič vzame tistega, ki se bori za to oblast. Ljudi je tolažil, da naj malo počakajo in potrpe, ker komunistični režim bo itak kmalu propadel, vrnil da se bodo belogardisti, ki bodo s seboj pripeljali kralja Petra, da se kraljeva vojska že nahaja na Koroskem, nadalje, kako se pri nas vera preganja in da tako ne more ostati. V letu 1949 je bil kaznovan zaradi sodelovanja s tako imenovano Matjažev vojsko na 2 leti zapora. V zaporu je govoril, da je sre-

čen, ker je zaprt in da je spoznal vso gnolobo komunističnega vladanja. Bil je tudi intimni prijatelj župnega upravitelja Lasbaherja v Sevnici, saj ni čudno, kajti bila sta istih misli. Lasbaherja je itak poznano po sovraštvu, ki ga je imel do FLRJ in bil zaradi tega tudi v letu 1951 kaznovan na leto dni zapora zaradi razpihanja verske mržnje. Golob je bil tudi zelo dober z župnim upraviteljem v Boštanju, ta pa je bil povezan z duhovnikom Blatnikom, agentom Vatikana. Blatnik namreč pošilja v Jugoslavijo sovražno literaturo in po podobnih ljudeh organizira protiljudsko delovanje v Jugoslaviji.

Vesela zgodba z žalostnim koncem

Podgorje je prijazna vasica, ki leži na pobočju hriba med Sevnico in Platinom. V tej vasi živi Franček in Jernejček, oba sta poročena in imata tudi otroke. Imenovana imata prav vse pogoje, da bi lahko dostojno preživljala svoji družini, ako ne bi nasledila reakcionarnih parolam, ki jih razširjajo reakcionarni krogi o nekem bajnem brezskrbnem življenju, ki baje vlada onstran naših meja. Morda sta se naveličala zakonskega življenja? Zato sta sklenila, zapustiti družini in domovino ter oditi preko naše meje. Ker pa jima bi bilo brez zakonskih družic predolgočasno, sta si izbrala vsak svojo ljubimko, tovarišici Angelo in Slavico, da bi tako v veselju družbi mladih deklet nastopila pot »v lepše življenje«. Napravila sta si načrt, da pobegeto najprej v Avstrijo, od tam pa v Ameriko. Meseca maja so se odločili za odhod, razumljivo, da so imeli tudi primerno odhodnico, katero so priredili pri Frančku. Miza je bila bogato založena z različnimi dobrotami, a vse to so zalili z rujnim vinčkom.

Pred odhodom iz vasi so se od navzočih poslavljali in jim mahali v slo-

GOLOB POSTANE MAZILJENEC

Slovenski izkoreninjenec in Obergefreiter Golob je končal študij na teološki fakulteti in postal mašnik. Pripravljala se na čitanje nove maše. Človek si nehoti ob tej vesti zastavi vprašanje, kako je mogoče, da taki podli ljudje in narodni izdajalci, ki so v času najhujšega trpljenja slovenskega naroda istemu zasadi nož v hrbet, postane duhovnik, čigar naloga je razširjati takomenovano katoliško ljubezen do bližnjega. Temu se sicer ne čudimo, kajti ljudje kova Rožman, Erlih, Vovk, Derževnik in njim podobni rabijo v svoji službi take izdajalce, ker pošten, zaveden Slovenec, ki ljubi svojo domovino, ne more hoditi po stopinjah zgoraj imenovanih in biti agent Vatikana, ki je neštokrat javno izpovedal in nastopal proti interesom slovenskega in jugoslovanskega naroda.

Kaj je novega PO SVETU...

Sesto zasedanje donavske komisije se je končalo v Galici, katero pa ni prineslo nikakih bistvenih zaključkov, ker je glasovalni stroj ovrgel vse glavne predloge Jugoslavije in dal popomo oblasti na Donavi v roke Sovjetski zvezi. Nenormalni položaj plovce se zaradi tega ne bo nič spremenil. Prav tako pa so poteptane vse pravice obalnih držav, medtem ko bo Rusija nemoteno izvajala še nadalje velik pristisk na podrejene dežele. Jugoslovanski predlog so zavrnili z izgovorom, da se da isti v pretres »posebni komisiji«, kateri bo pa baje prišel na vrsto na prihodnjem zasedanju. S tem so bile poteptane vse pridobitve, ki jih je dalo zadnje zasedanje pred štirimi leti v Beogradu.

Madžari zopet rovarijo. Vzdolž naše meje so madžarske čete začele z utrjevanjem. Gradijo bunkerje, gnezda za težke mitraljeze, koplejo rove in napeljujejo bodočo žico. Na mejo pošilja nove enote, predvsem pa so se pomnožile tankovske in motorizirane enote, ki so od lani narasle za trikrat. Strelske divizije izpopolnjujejo s tankovskimi. Prav tako pa tudi Romuni utrjujejo mejo in je te dni po reki Tomiš priplavala tankovska mina na jugoslovansko stran.

V New Yorku se je končalo prvo zasedanje posebne komisije OZN za prisilno delo, katere je ugotovila, da ima Sovjetska zveza in njej podložne države na prisilnem delu dvanajst milijonov ljudi. Zastopnik ZDA je navele obtožbe, po katerih zavzema sistem suženjskega dela v Sovjetski zvezi tak obseg, kakršnega zgodovina sploh ne pozna.

Izgnani Italijani iz Romunije. Rumunske oblasti so izgnale 20 Italijanov, ki so dolgo let živeli in delali v Romuniji. To so večinoma delavci, obrtniki in uslužbenci. Izjavili so, da se v Bukarešti vztrajno širijo vesti, da sta Vasile Luca in Ana Pauker, ki sta obtožena saboterstva, odpeljana v Sovjetsko zvezo.

Italijanska zunanja trgovina. Italijanski minister za zunanjo trgovino La Malfa je izjavil v parlamentu, da je vrednost italijanskega uvoza narasla za 85 odstotkov v primeri z letom 1938. Vrednost uvoza pa za 50 odstotkov. La Malfa je pripomnil, da je pasivna bilanca še vedno resen problem, zlasti glede na dolarsko področje.

General Ridgway v Londonu. General Ridgway je zapustil sinoči London po dvodnevem obisku v Vel. Britaniji. Včeraj je na tiskovni konferenci izjavil, da so vesti o bakteriološki vojni na Koreji navadna laž. Dejal je, da ni nobenega dokaza, da se enote Zdrženega poveljstva uporabljale bakteriološko orožje. Bakteriološke vojne ni bilo, je dejal Ridgway, prav tako pa tudi ni nobena enota Zdrženega poveljstva uporabljala v kakršni koli obliki bakteriološkega orožja. Ko je govoril o svojem obisku v državah severoatlantskega pakta, je dejal, da so bili ti obiski vladnostni. V odgovoru na vprašanje, kakšno vlogo naj bi imel srednji vzhod v organizaciji atlantske obrambe, je poudaril, da je proučeval z načelniki britanskega generalnega štaba vojaško stran tega vprašanja.

Grška spomenica o gospodarskem položaju. Grška vlada je izročila vodji ameriške misije v Atenah spomenico vladi ZDA o ekonomskih vprašanjih. V spomenici je rečeno, da je grška vlada prvič po drugi svetovni vojni stisnila vse za uravnoteženje proračuna ter da bo izvedla protiinflacijsko politiko za utrditev valute. Vlada pa ne bo mogla izvesti investicijskega programa s finančnimi sredstvi, ki jih ima sedaj. Zato prosi vladu ZDA, da bi stroški za vzdrževanje osebja ameriške gospodarske misije v Grčiji ne presegali 5 odstotkov skupne vsote ameriške pomoči, ker se s tem zmanjšujejo sredstva, namenjena za velika dela.

Bizjak & Levičar, Senovo

Pri rudniku Senovo sta bila nameščena Bizjak Stanko kot strojevodja in Levičar Vid kot njegov kurjač. Oba sta poročena in sta živel od dohodkov, ki sta jih prejela od rudnika, razmeroma dobro. Bizjak je zelo nadarjen, tako da je izpitna komisija, ko je polagal izpit iz mehanike stroke izjavila, da tako inteligentnega človeka se niso imeli pri izpitu. Bizjak in Levičar sta bila zaposlena s prevajanjem premoga iz rudnika Senovo na postajo Brestanica. Bizjak kot strojevodja, a Levičar kot njegov kurjač, tako da sta imela dovolj časa za kovanje načrtov pri raznih vionnih tavinah in pri roparskem napadu. Bizjak je sam priznal, da je nameraval toliko časa krasti, dokler si luksuzno ne uredi mehanične delavnice, dočim si je Levičar sklenil svoje stanovanje krasno opremiti z ukradenim denarjem. Stari slovenski pregovor pravi, da ni nič tako skrito, da ne bi bilo očito, tako sta tudi Bizjak in Levičar končno padla kriminalnim organom v roke.

ROPARSKI NAPAD NA RUDNIŠKO BLAGAJNČARKO

Bizjak in Levičar sta dobro vedela, da ob gotovem dnevu nosita tovarišci Ivane Brigita in Vajsbaher Danica iz blagajne denar v jutranjih urah za izplačilo med delavcem. Dne 30. decembra sta se Bizjak in Levičar odločila napasti blagajničarko in si v ta namen točno pripravila načrt. Ozledela sta si teren in določila prostor napada, mostiček pred upravnim poslojem, po napadu pa naj bi pobežnila čez ograjo direktorjevega vrta, kjer je bila prislonjena lestev. Načrt je bil do potankosti izdelan in sta se ga pri napadu istega tudi točno držala. Dne 31. 12. 1951 ob pol šestih jutraj sta se pred upravnim poslojem v bližini mostička skrila v grmičevju, razumljivo, da sta bila oba zamaskirana in čakala na tovarišci, da prišla iz upravnega posloja z aktovko, v kateri se je nahajal denar. Po petminutnem čakanju sta se Levičar in Bizjak srečala z omenjenima tovarisicama na mostičku. Prvo je prijel Levičar za obleko in jo vrpel na tla. Medtem, ko je drugo udaril Bizjak po nosu tako, da je ista padla nezvestna na tla, ter ji odvil aktovko. Predhodno sta se z dolgim kolom razbila žarnico, ki je razsvetljevala prostor na križišču ceste, da sta lahko napad nemoteno izvršila. Bizjak in Levičar sta z aktovko bežala po že vnaprej začetni poti in preskočila ograjo. Bizjak je spotoma, da bi prestrašil eventualne zasledovalce izstrelil iz pistole pet nabojev. Odlila sta na dom Levičarja, kjer sta denar prestela in ugotovila, da je v aktovki bilo 260.000 dinarjev. Plačilne sezname sta v številniku tako! sezgala. Denar sta si razdelila, in sicer si je Levičar nakupil za ta denar obleke, obute in opremo. Bizjak pa razno orodje, znesek 40.000 din pa je poslal svoji ženi v Doljno Lendavo.

VLOM PRI ČEVJARSKEM MOJSTRU V BRESTANICI

Čevljarski mojster Krevlj v Brestanici je znan po svojih solidnih izdelkih. Zato ni čudno, da sta se Levičar in Bizjak odločila vlomiti v njegovo izdelovalno okno, ter odnesti v njem razstavljene čevlje. Ta vlom sta izvršila v neki noči med vršenjem službe, to je, ko sta vozila vlak s premogom iz Senovega v Brestanico. Nazaj grede sta v tunelu ustavila, ter izvršila vlom in odnesla 4 pare čevljev. Ta vlomna tatvina pa je zanj postala usodna. Levičar je namreč ukradene ženske čevlje podaril svoji sestri. Sestra Levičarja pa je z ukradenimi čevlji na nogah prišla nekod v Brestanico. Kjer jo je opazila žena okradenega čevljarskega mojstra Krevlja in spoznala čevlje na njenih nogah kot lastnino njenega moža. Krevljeva je zadevo prijavila in tako se je začela odmotavati klobka.

Na osnovi te prijave je bil Levičar aretiran.

BUNKER POD KOZOLCEM

Ko je Bizjak zvedel za Levičarjevo aretacijo si je tako pripravljen zagovarati, da v primeru njegovega zaslišanja izjavi, da so vse ukradene stvari vrgli v Savo. Kriminalni organi notranjega odseka pri OLO v Krškem seveda takemu zagovoru niso verjeli in so po dolgi poritvovalni in vestni preiskavi našli pod Bizjakovim kozolcem bunker v katerem je bilo shranjeno ukradenko blago. V bunkerju so med drugim našli 6 cevni radioaparati s petimi zvočniki, mikrofonom in ojačevalcem, ukradenega ob priliki vionne tatvine v sindikalno dvorano rudnika Senovo. Nadalje razne pile, želje, ključavnice in drug material, ukraden iz priročne skladišča rudnika Senovo.

Poleg navedenega so našli tudi zaboj z municijo za pistole in brzoostrelko, dve pištol 9 mm, 3 ročne defenzivne bombe, 2 pistoli in 1 raketo pištole. Vse te ukradene predmete je Notranji odsek po ugotovitvi lastništva vrnil okradencem.

LEVIČARJEVA ŽENA IMA GOD

Star običaj je, da praznujemo godove. In ker je bil Levičar nežen napram svoji ženi, sta z Bizjakom sklenila proslaviti njen god. Zato sta ukradla 3 kokosi, a v neki hiši, kjer so ravno pripravljali za poroko sta hotela odnesti še druge želodčne dobrote, ker pa iste niso bile skozi okno dosegljive, sta se zadovoljila s tem, kar sta lahko z grabljami dosegla. Tako sta potegnili skozi okno namizni prt, nekaj starih glavnikov in razne drobnarije.

Dejanja sta oba priznala, po končani preiskavi pri Notranjem odseku sta bila izročena sodišču, kjer bosta prejela zaslišeno kazeno. Senovčani in prebivalci bližnje okolice so se oddahnili, ko so zvedeli, da sta končno prišla oba zlikovca v roke pravice in žele samo to, da bi ju sodišče eksemplarno kaznovalo.

Zbor II. krške mladinske delovne brigade bo 2. avgusta na OK LMS Krško. — Mladina prijavljaj se!

Dolgost življenja

Različne živali živijo različno dolgo: infuzoriji komaj nekaj ur ali dni, želva in slon pa do 200 let. Tudi med živalmi istega razreda in rodu so razlike glede na dolgot življenja znatne. Tako živi povodna bolha le nekaj tednov, rak do 20 let, polž dočaka komaj 4 leta, drugi mehkužci n.p. sipe tudi 100 let. Tudi med ptici so v starosti velike razlike. Mali pevci živijo kvečjemu 20 do 30 let. velike ujede pa dočakajo čez 100 let.

Zakaj ima vsaka vrsta živali drugačno življenjsko dobo ni znano. Nekateri mislijo, da je dolgot življenja sorazmerno s trajanjem ontogenetskega razvoja. Slon živi do 200 let, brejost traja 60,5 mesecev, spolno dozori med 20 in 30 letom, konj živi 50 let, brejost traja 11 mesecev, spolno dozorelost doseže med 3. in 4. letom, pes doseže 10 do 15 let starosti, embrionalni razvoj traja 2 meseca, spolno dozori v 1. letu, domači zajec živi 7 let, brejost traja 4 tedne, spolno pa dozori že v prvi polovici leta.

Zdi se torej, da potrebujejo velike živali dalj časa za svoj razvoj in zato

MLADINSKA DELOVNA BRIGADA NA ZDOLAH

Mladinska delovna brigada je na gradnji ceste Zdole—Videm napravila naslednje:

Planiranje ceste 398.90 m², nasip 41,76 m³, izkop zemlje 405,81 m³, izkop ruše 21,50 m³, izkop jarka 7,20 m³, izkop kamenja 48,20 m³, odstranjevanje kamenja iz stare ceste 7 m³.

Popoldanski prosti čas prebijejo graditelji v glavnem za kulturno-prosvetno delo. Težišče fizkulturnega dela je za igranje odbojke in šaha, medtem ko lahkoatletske panoge ne pridejo v poštev, ker ni primerne prostora za treninge. V okviru kulturno-prosvetnega dela deluje pevška, zborna in recitacijska skupina, trikrat tedensko pa so plesne vaje.

ima ta način pokopa, da so sežgane kosti umrlega z nekaterimi zgoraj naštetimi predmeti položili v majhno posodo — žaro, to pa postavili v okoli 30 cm globoko grobno jamo, ki je bila obložena z večjimi prodniki in delno napolnjena z ogljenino. Drugi način pokopa je brez posode-žare. V tem primeru so sežgane kosti umrlih pokopane v zemljo izkopani grobni jami, ki je vedno zelo majhnih razsežnosti in v premeru ne presega 60 cm. V tej jami se navadno najde med sežganimi kostmi in pepelom odlomke keramike — koščke posod, ki jih je prej rabil pokojnik in pa nekatere od zgoraj navedenih bronastih predmetov. Nad grobom so se zelo pogosto našli odlomki posod, ki kažejo sledove daljše praktične uporabe (kakor skodelice za uživanje hrane) in iz česar sklepajo, da so se pri pokopu ob grobu vršili verjetno neki obredi, povezani z zauživanjem hrane, ki bi jih utegnili primerjati z običajem kmečke sedmine.

Zanima nas, kateremu času in narodu pripadajo opisani dobovski grobovi? Strokovnjaki sodijo po izkopanih bronastih predmetih in po načinu pokopa, da so iz časa okoli leta 1000—800 pred našim štetjem in da pripadajo narodu Ilirrov, ki so takrat naseljevali slovenske kraje. Ker v grobovih med najdenimi predmeti niso našli niti enega železnega, ampak samo bronzaste predmete, sodijo, da imamo pri dobovskih grobovih opravka s prehodno dobo bronzaste v železno dobo, če ne celo s končno dobo brona, iz česar strokovnjaki sklepajo na zgornjo letnico. Po načinu pokopa in značilnih oblikah izkopanih predmetov pa očitujejo dobovski grobovi sorodstvo z grobovi tako imenovane prehodne dobe v železno. To je približno iz istega časa kakor zgoraj iz Zgornje Hajdine pri Ptuj in iz okolice Maribora.

Izkopavanja v Dobovi so končana. Bogat arheološki material pa bo v najkrajšem času urejen in znanstveno proučen. Tako poštovanost naše ljudske oblasti, ki je s svojo vestransko podporo v glavnem ta izkopavanja omogočila, ne bo ostala brezpomembna. Na eni strani je s tem omogočila slovenski znanosti na podlagi izkopanih nadaljnji študij naše preteklosti, na drugi strani pa je našemu delovnemu človeku omogočila in razširila poznavanje davne preteklosti našega južnega Posavja, ki nam ga bo z izkopanimi iz dobovskega grobišča posređoval Posavski muzej v Brežicah.

Stanko Skaler, stud. phil.

Arheološka iskopavanja v Dobovi

V prvih dneh meseca junija je Posavski muzej v Brežicah začel s pionirskim delom na polju znanstvenega raziskovanja terena v svojem upravnem območju. Izvedel je arheološka iskopavanja predzgodovinskega grobišča v gramožni jami pri Dobovi. S tem se je uvrstil poleg pokrajinskega muzeja v Mariboru, o katerem smo lahko pred tedni brali v dnevniki, da je tudi samostojno pokrenil podobno iskopavanje grobišča v Pobrežju pri Mariboru, med prve ustanove v vrsti lokalnih in pokrajinskih muzejev, ki so samostojno podvzele takšno znanstveno raziskovalno delo večjega obsega v svojem območju.

Izkopavanje je trajalo 10 dni in že sedaj, ko še ni material v dovoljni meri znanstveno proučen, lahko rečemo, da je bilo delo in trud pri izkopavanju z bogatimi in zanimivimi najdbami obilo plačano. Strokovno-znanstveno stran izkopavanja je prenzal Seminar za predzgodovinsko arheologijo univerze v Ljubljani pod vodstvom univ. asistenta dr. Franceta Stareta.

Predzgodovinsko grobišče v Dobovi je bilo odkrito slučajno pri kopanju

gramoža že med prvo svetovno vojno. Že takrat je bilo odkrito večje število grobov, v katerih je bilo najdenih več zanimivih predmetov. Vendar v stari Jugoslaviji ni bilo možno grobišče izkopati in znanstveno proučiti. Omenjene predmete je imel pri sebi shranjene paznik gramožnice in je o tem obvestil takratno učiteljstvo v Dobovi, vendar je vsa stvar ostala takrat na mrtvi točki. Med minulo vojno pa je bil paznik izseljen in tako so se skoraj vsi pri njem shranjeni predmeti izgubili. Le dva predmeta — bronzasti obesek in sponka-ocelarka — sta po prizadevanju dobovskih študentov prišla v ljubljanski narodni muzej. Po tej slučajni »zopetnici« najdbi je stopila uprava Posavskega muzeja v zvezo z Institutom za arheologijo univerze v Ljubljani, ki je jeseni leta 1950 z enodnevnim poskusnim kopanjem raziskal teren ob gramožni jami. Ob tej priliki so bili odkriti trije grobovi, o katerih je v kratkem poročilu slovensko in inozemsko javnost seznanil dr. Stare v Arheološkem vestniku I. 1951-II-1. Zavod za zaščito pa je še istega leta zaščitil to grobišče z namenom, da se v bližnji bodočnosti ta

arheološki teren znanstveno razišče. Za tehnično in finančno stran izkopavanja je skrbela uprava muzeja, ki je znala pravilno prikazati važnost omenjenega arheološkega terena in je pri tem naletela na popolno razumevanje od strani naše ljudske oblasti, ki ji gre glavna zasluga za to, da je bilo to znanstveno raziskovalno delo možno izvršiti, ker je preko poverjenišva za kulturo in prosveto OLO Krško nudila vsestransko in materialno pomoč in s tem pokazala veliko razumevanje za potrebe in perspektivno delo Posavskega muzeja.

Naj na kratko podam rezultate desetdnevnega raziskovanja, ki je tako od delavcev, kakor tudi od strokovnjakov, zaradi suše otredle zemlje, zahtevalo mnogo truda. Izkopanih je bilo 34 grobov z zelo zanimivimi grobnimi pridatki. Vsi grobovi so žgani. Razumeti je to tako, da so mrliča pred pokopom sežgali in pokopali njegove kosti in pepel ter temu pridali predmete, ki jih je pokojnik v življenju največ uporabljal, kakor n.p. zapestnice, ovratnice, iple, lasnice, prstane, obeske, sponke, nanožnice, vivčke (za prejo) pri ženskah — nože, pasove, pasne sponke pri moških grobovih. Pri pokopu pa je bilo opaziti gotove razlike. Najprej grobov

Iz naših gospodarskih središč ...

Iz Krškega

Pred kratkim je zasedal delavski svet tovarne Celuloza na Vidmu. Reševali so gospodarske probleme za izboljšanje kvalitete dela in materiala. Pri tem imajo težave pri nabavi hipoklorida, katerega rabijo za beljenje celuloze.

V Brusilnici so ukiniteli nedeljsko delo ali četrti smenu ter odpravili nedisciplinirane delavce. Nadalje je delavski svet proučil nastojni spisek za gradnjo Roto tovarne, katere investira Celuloza. Delavski svet se v celoti strinja s predvideno gradnjo. Sklenili so tudi, da si bo tovarna nabavila 2 in pol tonski tovorni avtomobil.

Da bo vsak član delavskega sveta seznanjen z določbami delavskih svetov so sklenili, da bodo člani predali brošuro tovarniških delavcev.

OBČINA VIDEM—KRŠKO IZVRŠUJE SVOJE NALOGE

Pred poslopjem okrajnega odbora je urejen mestni park. Veliko skrbi se posveča skoplenje cest, katere skopije z lužino, ki preostaja v Celulozi. Na Vidmu so že prebrili vse potrebne hiše, dočim je v Krškem to delo v teku. Po mestu so napeljeni zvočniki s katerimi seznajajo prebivalstvo z novicami po radiu.

6. julija so v Brezicah praznovali gasilci 70-letnico svojega obstoja. Zjutraj je bila budnica, dopoldne so imeli praktične vaje, popoldne pa so podelili odklonjanja najstarejšim gasilec. Po praznovanju je bila prosta zabava.

IZ BREZIC

Pred kratkim je bil sestanek sindikalne podružnice Tovarne pohištva v Brezicah na katerem je prisostvoval tov. Glogovšek Ivan, direktor Narodne banke iz Brezic in je v svojem predavanju »Vloga družbenega plana v socialističnem gospodarstvu in razvojni poti upravljanja proizvodnje in razvoja ter o današnjem načinu upravljanja socialističnih podjetij«, podrobno prikazal uspehe nekaterih socialističnih podjetij. Člani sindikalne podružnice so živahno posegali v diskusijo in si žele še več takih in podobnih predavanj, kajti tovariš Glogovšek jim je na vsa stavljen vprašanja dal jasna pojasnila, tako da je njegove odgovore vsakdo, pa naj si bo še tako preprost delavec lahko razumel.

Zavednemu rudarju iz rudnika Krmelj

Prejeli smo Tvoj dopis z dne 27. 6. 1952, sicer bi ga morali vreči v koš, ker ni bil podpisan, ampak Ti vseeno odgovorjamo. Veseli nas, da ste rudarji zadovoljni, da se je enkrat razčistilo ozračje v Krmelju, vendar isto bi bilo se čistejše, ako bi vsi delovni ljudje brez strahu povedali vse, kjer jih človečji tišči. Zavedajte se končno že enkrat, da živimo v novi socialistični Jugoslaviji, kjer vlada socialistična demokracija in da glavni namen našega časopisa, da biva prav vse napake in izkoriščenja našega delovnega ljudstva. Zato vas prosimo, da nam pošljete vse to kar smatrate, da je napaka in škoduje našemu delavskemu razredu, vendar naj bodo ti dopisi podpisani ako hočete, da bo imel dopis uspeh. Očrtni se moramo že enkrat bojati pred raznimi osebam in posledicami takih prijav. Prepričani bodite, da naša ljudska oblast ne bo prav ničesar ukrenila proti interesom delavskega razreda ali pa posameznega delavca, ki razkrinkuje nepravilnosti in nepoštena dela v raznih podjetjih.

Toliko v vednost. Oglasite se zopet in javite nam vse Vaše težkoče za kar vam bomo zelo hvaležni.

Pozdravljeni!

Uredništvo.

Kako Lip Brežice rešuje bukovino od piravosti ...

Kakor je splošno znano, se bukov les pokvari, če se do meseca maja ne predela v plohe in druge sortimente. Bukov les v okroglem stanju spomladi zadrži v sebi toliko vlage, da se morejo v njem naseliti razne glivice, ki povzročajo takozvano piravost.

Lesno industrijsko podjetje si je navzlic opozorilom nakopičilo velike zaloge bukovine v mesecu aprilu, čeprav je sečnja bukovine in listavcev sploh po 1. aprilu samo v izjemnih primerih po zakonu dovoljena.

Podjetje je sicer sklenilo pogodbe za dobavo bukovine, imelo tudi kupce, vendar najbrže tudi kupci vezani s pogodbami niso bili tako nespametni, da bi prevzeli gro mase v mesecu maju, ko se je proces gnilobe bukovine že pričel. Bilo je pač nujno, da se jim les po veliki večini dobavi že prej. Če pa je to sneg preprečil, je to višja šila, ki opravičuje izpad dobave. Tako se pač ne izvršuje plan, da se izvrši samo količinsko, brez ozira na naravne posledice okvare.

Posledica tega je bila, da so kupci pogodb stornirali, ker niso mogli drugače zaradi zakasnele dobave narediti in je tako cela masa bukovine ostala na razpolago obratom Lesnoindustrijskega podjetja samega in to predvsem na žagi v Sevnici. Problem ni rešen s tem, da se les spravi iz gozda na postaje, les je treba še tudi pravočasno na obratu predelati. Jasno pa je, da tudi obrat ne zmore te predelave v nekaj dneh v veliki količini, morda čez tisoč kubičnih metrov.

Ce danes v začetku julija pogledamo Lesno industrijski obrat — žago v Sevnici, še vedno reže bukovino in pri tem 40 % lesa, ki bi nam dal dragocene bukovne plohe ali razno drugo blago za izvoz, vrže v odpadke za kurjavo.

Sicer bodo za to hvaležni Sevnčani, ki so tako prišli pocieni do drv za kurjavo, ker ne bo treba kupovati premoga, a naše gospodarstvo z gozdovi pa trpi ogromne škode.

Za tako slabo gospodarjenje ne more in ne sme biti nobenih izgovorov in opravičil. Tudi to ne more biti izgovor, da itak ni več povpraševanja po raznih sortimentih žagarske industrije in gozdne manipulacije kakor so parketi, pragi normalni, industrijski itd. in da se mora zaradi tega les metati med drva.

Ce ni povpraševanja, morda trenutno za ta ali oni artikel iz lesa, naj pa les raste, ker nam tako tudi daje s prirastkom lepe obresti in kadar bo prišlo povpraševanje bomo imeli več lesa na razpolago. Lesno industrijsko podjetje Brežice ni pač samo za sebe samostojna enota, ampak je le majhen del našega skupnega gospodarstva in morda trenutna korist podjetja, ki ni obenem korist skupnosti, ne sme biti gospodarska direktiva temu podjetju.

Vse to bi morali direktorji in komercialisti predvideti in z ozirom na vsakokratno situacijo skupno z delavskimi svetom in upravnim odborom ukrepati. Voditi podjetje je bilo pač lahko do sedaj, dokler dobiš kredita kolikor hočeš in dokler vsakega kupca in izdelavo vsakega sortimenta predpiše višji forum, toda razumljivo težje bo to od slej naprej.

Sevničani so se zganili

Društvo za telesno vzgojo »Partizan« v Sevnici je priredilo v soboto, dne 5. t. m. zvečer zelo uspešno telovadno akademijo. Na novem odru povečanega Telovadnega doma je nastopilo s 17 točkami pestrega sporeda 10 članic in prav toliko članov, 15 mladink, 12 mladincev in 30 pionirjev obojega spola.

Prireditelj je bila prva te vrste v Sevnici po osvoboditvi. Poleg popravila doma in ostalih građenj okrog njega, je imelo društvo že od osvoboditve dalje težave zaradi pomanjkanja vaditeljev. S prihodom v Sevnico tov. Pežeta proti koncu lanskega leta pa se je stvar obrnila na bolje. Njemu gre v glavnem zaslug za to akademijo in on je tudi nosil levji delež pri njeni izvedbi. Njemu gre tudi priznanje, da zamuda so prireditelji ni bila še večja.

Ker je bila to prva tovrstna prireditelj v Sevnici, je bilo pričakovati večjega obiska. To pričakovanje se pa žal ni izpolnilo. Gotovo pa je eno: kdor je gledal akademijo, ne bo izostal na prihodnji. Porok za to je navdušeni aplavz, ki je spremljal izvajanja prizadevnih telovadcev. Drugo pa je verjetno, če bi tisti, ki so ostali doma vedeli, da bodo videli tako lepo akademijo, ne bi ostali doma in ko bodo slišali praviti o njej, bodo prihodnjo prav gotovo obiskali. Male pionirke so izvajale pristrno igrice s punčkami in mamice so v dvorani vzhitno opazovale ljubko prizadevnost malčkov v igri z žogo, ki jim je v tem prvem življenjskem nastopu že hotela sem in tja malo ponažati in pokazati lastnost svoje okrogline. Ob spremljavi klavirja so izvajale ritmične vaje na gredi

dokaj samozavestno, medtem ko so članice z vajami na dvovišinski bradli z drznimi preskoki in prevali izzvale sem pa tja kar malo osuplosti v dvorani. Kdo pa si je mislil, da so naša dekleta taki »gadje«, saj ni nihče vedel, kako so se večer za večerom z veliko vnemo pripravljale za to prireditelj. Člani so strumno izvajali proste vaje, le na bradli so bili posamezni prvinski gibi premalo izglajeni. Vendar pa moramo znati pravilno ceniti tudi to pomanjkljivost, saj je moral na tem polju tovariš Požeg orati najtežjo ledino. Vsekakor pa je bilo splošno mnenje gledalcev, da so videli več kot so pričakovali. In to je tudi nekaj. Sevniki »Partizani« so se pošteno zagnali in po tej akademiji lahko upamo, da se bo tudi v Sevnici kaj kmalu razgibalo delo na polju telesne vzgoje. Z. F.

V Senovem so proslavili 3. julij

Rudarski praznik 3. julij so senovški rudarji posebno slovesno proslavili. V veliki dvorani se je zbralo preko 600 rudarjev, kjer jim je ljudski poslanec tov. Šterban Karl orisal pomen Dneva rudarjev. Ta dan je ljudska oblast priznala v spomin na največjo gladovno stavko rudarjev v Trbovljah, dne 3. julija 1934. leta. Rudniki ravnatelj tov. Cviki je opisal zgodovino rudarskih bojev ter čestital rudarjem k njihovu prazniku.

Po proslavi so odšli z godbo na čelu pred upravno poslopje, kjer so najboljšim članom koliktiva podelili nagrade.

IZ KRMELJA

Tudi v Šentjanžu na Dolenjskem so dne 3. julija rudarji proslavili svoj praznik. Zbrane rudarje je v imenu delavskega sveta pozdravil predsednik Slapšak, ki je orisal pomen Dneva vstaje. Tov. direktor Hegler Jože je opisal rudarsko gladovno stavko 3. julija 1934. leta v Trbovljah ter zgodovinsko borbo rudarjev za svoje pravice v bivši Jugoslaviji.

Predsednik upravnega odbora tovariš Tisu je govoril o lokalnih razmerah, o borbi sindikalne organizacije v Krmelju, ki je obstojala le nekaj časa, dokler ni bivši lastnik rudnika Kil odzval blaginjo denar, vse ostale funkcionarje pa odpustil.

Ob tej priliki sta bili dve družini ponosnečini rudarjev obdarovani.

Oddelek Barbara pa je bil preime-

novan v oddelek 3. julija.

Zbor II. krške mladinske delovne brigade bo 2. avgusta 1952 na OK LMS Krško. — Mladina prijavljaj se!

Ne le Krka vabi

Dober dan!
Pozdravljeni!
En brizganec prosim!
Sifona je zmanjkalo.
Potem prosim mešanec!
Kisle vode nimamo!
A vino?
To pa!
Dva deci prosim čistega!
Tako, samo v klet grem ponj!
(Doljša pavza.)

Na zdravje!
Na zdravje!
Plačam!
Tako! (Še doljša pavza.)
Koliko dolgujem?

No, to pa za vas! In kje dobim kabino?
Pri »bademajstru«!
Pa kje ga najdem?
Pri kabinah!
Hvala!

Bademajster!
Prosim!
Eno kabino prosim!
Imate blok?
Ne!
Potem morate ponj v restavracijo!
Hvala!

En blok prosim!
Tako! (Doljša pavza.)
Dajte mi, prosim, že enkrat blok!
Oprostite, sem čisto pozabila. Prosim!
Stane?

—————
Hvala!

Bademajster!
(Molk.)
Bademajster!
Ga ni, je odplaval na »špicov«.
A kdo ima ključke?
Jaz!
Eno kabino prosim!
Bademajster je rekel, da ključa nikomur!
Kdaj pride nazaj?
Kmalu, kar počakajte!
(Zelo dolga pavza.)

Gospod bademajster, eno kabino bi žele!
Imate blok?
Da!
Moment!
Prosim!
Na žalost, vse so oddane!
Hvala!
(Nazaj v restavracijo.)

Vračam vam blok!
Zakaj?
Ni več kabin!
Tako?
Da!
Prihranite za drugič!
Bo še veljal?
Ro! Samo 1. julija zapremo!
Škoda!

Stud. farm. K. L.

Za varnost prometa

Število motornih vozil v naši republikas pred vojno, po vojni pa zaradi zgoraj navedenih razlogov naši organi niso vršili pritiska nad izvajanjem. Če hočemo, da se varnost prometa spravi v sklad s predpisi, potem nam ne preostane drugega kot to, da se začne s sankcijami, kajti to bo v korist posamezniku in družbi na splošno.

Nihče naj se nad službojučimi miličniki ne jezi, če bo moral zaradi svoje malomarnosti plačati kazni. Vsak naj se zaveda, da ni to osebnost miličnika, pač pa njegova dolžnost v cilju izboljšanja prometa in v cilju zavarovanja državljanov.

Nič manj pereče vprašanje po zavarovanju prometa ni na naših železnih cestah. Tudi za to so izdani posebni predpisi, ki so našim ljudem več ali manj znani, le nekoliko bi se jih bilo treba pridržavati.

Tudi tu bodo morali in tudi bodo organi javne varnosti posvetili več pozornosti. Na vlakcu, n. pr. voznika na stopnicah železniškega voza, skakanje z vlaka in odpiranje vrat preden se vlak ustavi. Hoja po železniški progi ali čez progo, pa naj si bo kjer koli, tudi tam, kjer je najbolj nevarno, skakanje čez zaprte zapornice ali pod njimi. Za to so v prvi vrsti odgovorni železniški uslužbenci, da predpise upoštevajo in jih ne kršijo, n. pr. izven službe, da ljudi, ki te predpise kršijo, opazarjajo ali kaznujejo.

Ker železniska direkcija stremi za tem, da se proti takim prekršiteljem ostreje postopa, so bile v tem mesecu v Celju, Novem mestu in Zidanem mostu konference med člani Notranje uprave in funkcionarji železnice, kjer so bili v cilju izboljšanja varnosti v prometu sprejeti sklepi, da se najprej z opozorjanjem in potem tudi s sankcijami pristopi k izvajanju predpisov.

Ce hočemo na naših cestah in železniskih postajah ustvariti varen promet, bo potrebno mnogo opozorjanja pa tudi brez kaznovanja ne bo šlo, posebno na železniskih postajah v Brezicah, Videm—Krško in v Sevnici. Vse to pa se bo dalo doseči le s pravnimi razumevanjem vsega prebivalstva.

Praktični nasveti

Ce imaš ...
...redke in krhke lase, si jih ostrži, rahlo nakodraj in videti bodo bolj gosti.

...premočna prsa, ne nosi tesnih životkov, temveč prosto padajoče bluze in široke rokavne izreze;

...prebikha prsa, nosi prav tako široke krojane bluze, široke rokave in mnogo žepkov;

...previsoko postavbo, obuj le čevlje z nizkimi petami, obliči obleko z vodoravnimi črtami, dvobarvne obleke, pisana krila in bluze nevtralne barve;

...premajhno postavbo, obuj čevlje z visokimi petami, nosi obleke zapete z gumbi po vsej dolžini in nabavi si obleke z navpičnimi črtami.

Iz Tržišča

V Tržišču na Dol. je bilo 6. julija gasilsko tekmovanje med Protov. gasilskim društvom iz Krmelja in Tržiščem. Tekmovali so v trodelnem šolskem napadu, metanju cevi itd. Gasilsko društvo Tržišče je bilo ustanovljeno pred kratkim in je bilo le nekaj točk za krmeljsko četo.

6. julija je mladinski aktiv iz Krškega obiskal mladino na Podbočju. V dopoldanskih urah so mladinci odigrali medsebojno šah in odbojko, popoldne pa so skupno odšli na kopanje v Krško. Obisk je bil prirejen predvsem zaradi povezave mladinskih aktivov v okraju.

Iz Čateža

Vaška osnovna partijska organizacija v Čatežu je konec meseca maja organizirala prvi odprt partijski sestanek, ki je bil obenem prvi te vrste v našem okraju. Namen sestanka je bil, da partijska organizacija prikaže nalogo in vlogo, ki jo ima pri delu na vasi ter da obenem pregleda svoje delo in ugotovi uspehe ali neuspehe.

V razredu osnovne šole se je zbralo kar lepo število nepartijscev, ki so z zanimanjem pričakovali, kaj bodo slišali.

Po obeh referatih, ki sta nakazala delo Partije z množičnimi organizacijami, občinskimi ljudskim odborom in delo kmetijskih zadrug splošnega značaja, je sledila stvarna diskusija komunistov in frontovcev. Kritično so pretresali delo zadruge splošnega značaja in se dotaknili vseh težav, ki jih ima zadruge pred seboj in ki imajo tudi močan odmev med člani zadruge. Delo davčne komisije, ki je imela pri odmeri davkov težave pri diferenciaciji na vasi, je bilo

prikazano s primerom, kako se še vedno skuša ščititi kakšen funkcionar občinskega ljudskega odbora na račun drugih davkoplačevalcev.

Živahna diskusija se je razvila ob pregledu izvršenih delovnih akcij. Vaščani so s pomočjo Partije in množičnih organizacij izvršili več pomembnih akcij, ki bodo v korist naši skupnosti. Pred nedavnim je zagorela v Čatežu javna vaška razsvetljava, vzorno je urejeno vaško perišče s toplo vodo. Frontovci Sobenje vasi in Žejna so vložili za izboljšanje ceste toliko truda in časa, da so v tem oziru lahko za zgled vsej okolici.

Mladina je bila lani bolj delavna, saj je prešla prehodno zastavico; letos pa je mladinski aktiv močno popustil, kar je vzrok tudi v tem, ker starši v nekaterih primerih ne dovoljujejo svojim otrokom, da bi se udeleževali mladinskih sestankov. V pionirski organizaciji je zlasti šahovski krožek vreden pohvale.

AFŽ skupno z OF pristopa k nalogam, prva posebno v odnosu matere do vzgoje otrok.

Po teh in podobnih razgovorih je sekretar občinskega komiteja tov. Jože Odošček za zaključek podal kratek notranji in zunanji politični pregled. Posebno je poudaril oživljanje fašizma v Italiji, ki skupno s kominformovci klevetajo našo socialistično državo in njeno vodstvo.

Sprejetih je bilo več pomembnih sklepov za bodoče delo osnovne partijske organizacije in ostalih množičnih organizacij.

SANITETNA EKIPA RK NA DELU V GLOBOKEM

Sanitetna ekipa RK, ki je bila sestavljena iz zdravnik, dentista in medicinskih sester je obiskovala v sredo, 18. junija Globoko. Ekipa je izvršila sistematični zdravstveni pregled nad solobovznimi otroci in dojenčki, pregled zobovja z manjšimi storitvami. Uspeh in opravljeno delo je bilo zadovoljivo. V bodoče bi bilo zazeleno doseči čimvečjo udeležbo po odraslih, kateri naj izkoristijo priliko, ki jo nudi organizacija RK s tem, da sanitetna ekipa obiskuje kraje, ki so precej oddaljeni od zdravstvenih centrov. Ker ni namen sanitetne ekipe, da izvrši pregled samo nad solobovznimi otroci, temveč tudi da daje pomoč odraslim, nasvete in razna navodila. Zlasti naše matere s svojimi malčki naj iščejo nasvetov o pravilni prehrani in negi dojenčkov.

...in iz naših vasi

Nedeljski pregled krompirišč na Raki

Nekaj kritičnih pripomb k nedeljskim pregledom krompirjevih nasadov in umesten predlog, katerega se priporoča, da bi ga osvojili merodajni faktorji.

Kako se pregleduje krompir? Zelo površno. Nekaj starejših ljudi koraka po njivi. Kje morejo kaj opaziti? Nekaj je vmes takih, ki imajo opesane oči in bi opazili hrošče ali ličinke le skozi povečevalno steklo. Ti ljudje opravijo samo svojo formalno dolžnost, da korakajo skozi njive. Pisce tega dopisa je stal 60 let in bi bilo popolnoma brezpomembno, če bi ga on pregledoval, ker bi ga ne videl, vendar se ga v to sili. Tri nedelje zaporedoma je bil na seji KZ pa ga je že vaški vodja pobaral zakaj ne hodi pregledovat krompirja, ker da mora od vsake hiše iti po eden. Ker mu le ta pojasni, da v dveh krajih istočasno ne more biti, in da bi bilo nekoristno, ker bi hrošče ne opazil, doma je pa samo žena. Vidi pa, da so pri nekaterih hišah po tri ali štiri dekleta, oziramo fantje pa gre tudi samo po eden pregledovat in še od teh navadno oče. Mladina pa ob istem času, ko je pregled hroščev, vsa hiti v cerkev k deseti maši. Ko je sel pise v nedeljo, dne 22. junija od seje KZ domov, nekaj minut pred deseto uro, se je zgledalo po cesti proti cerkvi ogromno mladih ljudi obojega spola v starosti od 12 do 28 let.

Ker je bil prav tedaj na terenu pregled krompirišč, je odgovoril to mladec z besedami: »Kaj je bolj važno, iti v cerkev ali ne hrošče?« Čul se je za hrbtom porogljiv hrošč in nekdo je izustil star brezvezev. Ko je prispel do doma, je videl, da je maloštevilna ekipa pravkar dokončala pregled na zadnji njivi, po kateri so hodili vzravnani pokonci. In ceket takega pregleda je seveda podoben ničli. Ker gre mladina vsa v cerkev in niso dovolj energični starši, ali mogoče tudi sami religioznari to dopuščajo. Vendar se pa le boje kakšne kazni, če bi nihče ne šel od hiše, gredo po navadi samo starejši ljudje, da se izognejo odgovornosti s formalnim korakanjem po njivi.

Se nekaj je vredno omeniti. Ker pise nima svojih otrok in sam ni sposoben za iskanje hroščev, je pretekla leta za vsako nedeljo najel namesto sebe dekletke proti plačilu. Letos se je to dekletke s svojimi starši odselilo. Poizkusil je pri neki hiši, kjer imajo tri dekleta v starosti od 13 do 19 let najeti eno, da bi ob nedeljah proti plačilu namesto njegove hiše pregledovala. Toda mati ni pustila, čes, da morajo iti vse tri k drugi mami ob desetih, ker gresta starša k prvi maši. Vidite, taka je mentaliteta histerično religioznih ljudi. Kam plovemo? Kaj bo z našo mladino? Kje je napredek?

Da mora imeti mladina nekaj veselja in zabave, pa to tedenskem delu oče umazano delovno obleko in da se ob nedeljah praznično obleče, to drži. Ali bi ne bilo boljše, da se mladino usmeri na kakšno zabavo in razvedrilo v popoldanskih ali večernih urah? Nekaj je treba nuditi, če ni nič, je vedno cerkev privlačna. Po mnenju naprednih ljudi bi bilo forsirati, če so že zadružni domovi propadli, zgraditi zankrast vsaj kino dvorano, kjer bi imela mladina ob nedeljah v popoldanskih ali večernih urah svoje veselje in zabavo ter kulturno hrano. Obstoji še drug predlog. Če sovrzniki vdere v deželo ni, da bi sel od vsake hiše po eden branit domovino, ampak mora iti vse kar je sposobno. In ker je krompirjev sovrznik vdril v našo domovino, ker je prav tako ogrožena naša eksistenca mora biti vse mobilizirano in se postaviti v bran, ne pa po pravilo od vsake hiše po eden, temveč vse kar je sposobnega recimo od 12 do 40 ali 50 let, ne glede na spol. Vsak vaški vodja bi naj dobil spisek takih oseb, kateri bi naj bili »obvezniki«.

V primeru, da ima kdo nujen zadržek doma ali da odputnje, se vaškemu vodji javi in ta bo vpisal »upravičeno odsotnost«. Nikakor pa ne bi smelo biti opravičilo »je šel k maši«. Kdor je tako religiozen ali zateleban naj gre k jutranji maši, da se ne bo od kod razvilo, da se omejuje verska svoboda. Vsak tak obveznik, kateri bi neopravičeno izostal od pregleda naj bi bil za vsak izostanek kaznovan. Za mladoletne od 12 do 14 let naj bi odgovarjali starši. Od 14 do 18 let naj starši in obvezniki skupno, dalje pa vsak sam zase. In tako bi bil v tem oziru kmalu red in večji uspeh. Opazovalec.

K Dnevu vstaje slovenskega ljudstva - 22. julij čestitajo

Okrajni komite KPS Krško

čestita vsem delovnim kolektivom k
prazniku vstaje slovenskega ljudstva

OK KPS KRŠKO

Okrajni odbor Osvobodilne fronte

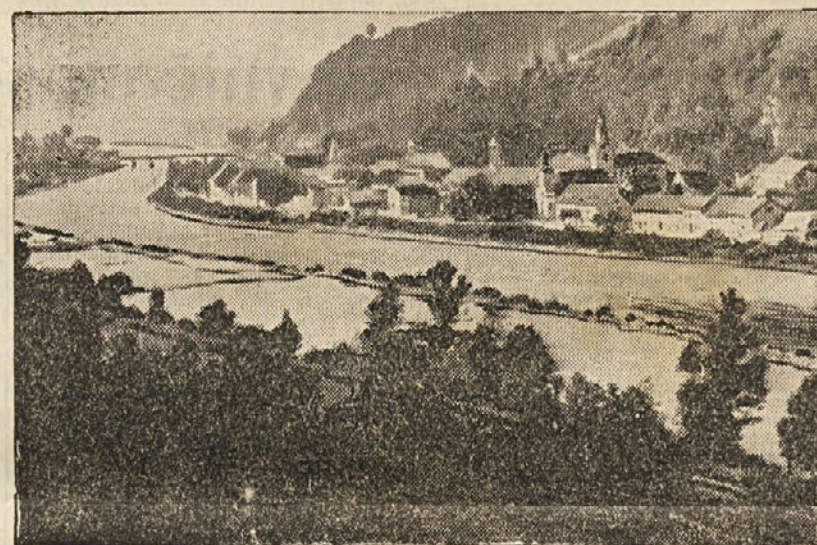
čestita k

Dnevu vstaje slovenskega ljudstva

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR KRŠKO

čestita vsem delovnim
kolektivom in prebi-
valstvu našega okraja
k Dnevu vstaje
slovenskega ljudstva

OKRAJNI KOMITE LMS KRŠKO

čestita k Dnevu vstaje
z željo, da bi naši narod-
ni heroji in borci postali
vzglad požrtvovalnosti in ljubezni do domovine

OKRAJNI ODBOR ZVEZE BORCEV NOV KRŠKO

čestita k Dnevu vstaje slov. ljudstva
vsem svojim članom in vsemu delovnemu
ljudstvu našega okraja

Okrajni odbor ljudske prosvete Slovenije, Krško

čestita vsem prosvetnim
društvom v okraju k Dnevu
vstaje slovenskega ljudstva
z željo, da bi delovanje istih
slonelo na tradicijah
borcev NOV

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE

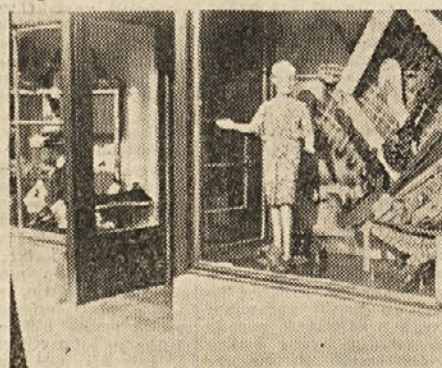
K
R
Š
K
O

čestita k Dnevu vstaje sloven-
skega ljudstva vsem zadrugnikom
in svojim odjemalcem

Odkupujemo in prodajamo kmetijske pri-
delke vseh vrst, preko Kmetijskih zadrug,
nudimo najrazličnejše kmetijske stroje
domače proizvodnje in uvoza, zaloga re-
produkcijskih in zaščitnih sredstev.

P. oizvajamo kakovosten sir origina l Trapist
Zadruge, oddaje svoje viške v prodajo.
Podjetja zahtevajte ponudbe!

Zadružno trgovsko podjetje Krško

Trgovsko podjetje „POTROŠNJA“ K r š k o

čestita vsem odjemal-
cem k Dnevu vstaje
slovenskega ljudstva

Nudi Vam vse potrošne
predmete po dnevnih cenah

Poslužujte se nakupa na kredite
Izkoristite nakup blaga po znižanih
cenah - Oglejte si novo posloval-
nico pohištva - Postrežba solidna

Opozarjamo potrošnike, da
bomo v mesecu avgustu pri-
redili srečolov. Vsak tretji
plačilni blok v znesku nad
300 dinarjev bo izžreban

Delovni kolektiv „RUDNIKA RJAVEGA PREMOGA Krmelj“

čestita k »Dnevu vstaje slovenskega
ljudstva — 22. VII.« vsem delovnim
kolektivom našega okraja, predvsem pa
še delovnim kolektivom sorodne stroke.

Uprava, upravni odbor, delavski
svet in sind. podružnica podjetja

Delovni kolektiv „PREVOZ“ KRŠKO

čestita k »Dnevu vstaje slovenskega
ljudstva — 22. julij« vsem delovnim
kolektivom našega okraja.
Po ugodni prevoznih tarifi Vam iz-
vršimo vse prevoze in se priporočamo
vsem koristnikom prevoznih sredstev.

Uprava, upravni odbor, delavski
svet in sind. podružnica podjetja

K Dnevu vstaje slovenskega ljudstva - 22. julij čestitajo

DELOVNI KOLEKTIV

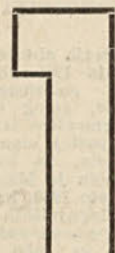
RUDNIKA SENOVO

čestita vsem ostalim kolektivom naše ljudske republike k Dnevu vstaje in želi čimveč uspehov pri izvršitvi družbenega plana

Celuloza

Videm ob Savi

Tovarna beljene in nebeljene celuloze

čestita vsem delovnim kolektivom našega okraja za 22. julij - Dan vstaje slovenskega naroda

OKRAJNA ZVEZA

KMETIJSKIH ZADRUG KRŠKO

- čestita za 22. julij - Dan vstaje slovenskega naroda. Ob tej
- priliki želimo svojemu združnemu članstvu novih uspe-
- hov v borbi za splošni napre-
- dek naše vasi

PODJETJE „Vina - Sadje“ BREŽICE

čestita k Dnevu vstaje slovenskega ljudstva svojemu delovnemu kolektivu in vsem ostalim delovnim kolektivom našega okraja

Vsem našim cenjenim odjemalcem sporočamo, da imamo na zalogi:

1. v Bonovi kleti v Krškem pristen okoliški cviček z okrog 9 mal. po ceni od 48 do 50 din za liter franko klet;
2. v centralnih kletih v Brežicah in Bizeljskem bela vina z okrog 10% do 11% po ceni od 60 do 65 din;
3. vse vrste stekleničnih vin po ceni od 90 do 115 din;
4. na zalogi imamo raznovrstna črna, rdeča in bela vina vseh vrst in kvalitet — cene po dogovoru;
5. žganje — slivovka od 42% do 45% — cena 190 din za liter. V ceni je vračunan tudi davek na promet proizvodov.

Ta ugodnost velja le za gostilničarje tukajšnjega okraja — Vina iz naših klet se točijo: Zdravilišče Rogaška Slatina, Dolenjske toplice, Cateške toplice, Nebo-tičnik Ljubljana, Smarješke toplice, Union Ljubljana, Sestica Ljubljana, Palace hotel Portorož itd. — Poizkusite našo kvaliteto! Cene ugodne, postrežba točna!

Telefon: centrala Brežice 26, klet Brežice 42

„VINO BREŽICE“

Vsem združnikom, dobaviteljem in odjemalcem čestita k 22. juliju Dnevu vstaje slovenskega ljudstva

Vinarska zadruga v Brežicah - Brezina

Našim cenjenim odjemalcem in vsem delovnim kolektivom čestitamo k 22. juliju Dnevu vstaje slovenskega ljudstva

VINARSKA ZADRUGA KOSTANJEVICA NA KRKI

Kmetijska zadruga Brežice

čestita vsem svojim združnikom in odjemalcem

22. julij Dan vstaje slovenskega ljudstva

V vseh naših poslovalnicah boste solidno postreženi !

Ljudska potrošnja Brežice s svojimi poslovalnicami

čestita vsem svojim odjemalcem in celotnemu prebivalstvu našega okraja

k 22. juliju Dnevu vstaje

Okrajna tavarna pohištva v Brežicah

čestita k Dnevu vstaje slovenskega ljudstva svojemu kolektivu in vsem delovnim kolektivom našega okraja, svojim odjemalcem pa se priporoča za naročila kvalit. lesnih izdelkov

LES LJUBLJANA POSLOVALNICA BREŽICE TELEFON ŠT. 67

Čestita k Dnevu vstaje slovenskega ljudstva!

Nudi Vam: Vsakovrstno sobno in kuhinjsko pohištvo, kavče, fotelje, ležalne stole itd. - Dajemo tudi na obroke (preko Narodne banke FLRJ)

»ODPAD« BREŽICE

čestita k Dnevu vstaje slovenskega ljudstva vsem podjetjem našega okraja in vsem zbiralcem starega železa

PRIPOROČA SE PODJETJEM IN ZBIRALCEM STAREGA ŽELEZA ZA NADALJNJE SODELOVANJE